PE MĂSURA TRADIȚIILOR ȘI A POSIBILITĂȚILOR

DINAMO BRAȘOV ASPIRĂ ȘI ACȚIONEAZĂ PENTRU A DEVENI UN CLUB MODEL

Clubul Dinamo Brașov — constituit în 1949 — și-a dobîndit prin succesele constante obținute pe plan intern și în unele competiții internaționale, un binemeritat prestigiu, situîndu-se în rîndul unităților de bază ale sportului românesc. În bilanțul său impresionează cifra campionilor — 420 de titluri naționale, 35 de maeștri ai sportului, 45 de recorduri republicane, peste 550 de sportivi selecționați în loturile reprezentative, numeroase victorii internaționale.

Din rîndurile clubului s-au desprins, devenind adevărate stele ale sportului românesc, sportivi ca V. Mariuțan, P. Mentzel, regretatul Puiu Nicolae (box), I. Donca (handbal), I. Micloș, C. Enache, M. Aldescu, Gh. Olteanu (schi). Tradiția de performanță s-a transmis și generațiilor mai tinere, din care nu e lipsit de semnificație să amintim pe M. Bota, G. Chicid, C. Nica (handbal), K. Gohn, D. Cristea, M. Leampă (schi), continuînd și la actualul lot de sportivi, valoros, tînăr și de perspectivă. Dinamo Brașov nu este un club gigant. Are numai cîteva secții, dar toate sînt bune. Non multa, sed multum! Astfel, secția de box — avînd media de vîrstă de 20 de ani — este calificată în turneul final al campionatului pe echipe, iar patru dintre componenții ei — A. Turei, C. Dumitrescu, I. Ruicu, V. Chifu — sînt selecționați în lotul pentru „europenele" de tineret.

Secția de schi a oferit întotdeauna — și oferă și în prezent — unul dintre motivele de laudă ale clubului brașovean. Schiorii au obținut cel mai mare număr de titluri, iar cu rare excepții componența echipei clubului se confundă cu aceea a loturilor naționale.

Secția de lupte, antrenată de I. Bătrîn, reintră în divizia A și aspiră pe merit la locul 3 în ierarhia celor mai bune formații din țară. Din lotul său, E. Cristian este campion național, iar V. Enache, G. Condrath, A. Schuba vor încerca și ei același lucru.

Secția de tenis se află în perspectiva favorabilă de a deveni una dintre cele mai puternice din țară, prin transferarea actualei garnituri a Steagului roșu, întărită cu Judith Dibar și Viorel Marcu, care revin de la București. Valoarea lotului (frații Marcu, I. Kerekes, G. Neacșu, J. Dibar, F. Bucur) și experiența antrenorilor I. Racoviță și G. Bosch o anunță ca pretendentă la titlul național pe echipe.

Secția de judo numără doi titulari în lotul național și are premisele creșterii viitoare, prezentînd garnituri complete de juniori mari și mici.

În sfîrșit, alte două secții, cele de alpinism și patinaj viteză cuprind elemente de valoare, ca I. Opriș, Bulmez (alpinism) sau multipli campioni cum sînt patinatorii Cristina Tracher, A. Okoș, A. Boer etc.

Toate succesele clubului dinamovist brașovean, meritorii în perspectiva timpului, au fost posibile datorită sprijinului substanțial și permanent al M.A.I., al organelor centrale și județene, de resort, pasiunii și muncii neobosite a sportivilor săi, priceperii și devotamentului unor antrenori, o parte dintre ei ridicați din rîndurile sportivilor, ca I. Donca, Gh. Olteanu, Gh. Roșculeț, K. Gohn, I. Bîrlă, A. Floricioiu, I. Cerchez, V. Bobiț.

Dar lucrurile nu pot rămîne pe loc. Conducerea clubului, împreună cu cadrele tehnice și sportivii, și-au propus — trecînd și la acțiune — ca Dinamo Brașov să devină o unitate de performanță model, structurată pe cîteva discipline, dar de înaltă ținută valorică, spre a răspunde exigențelor actuale ale mișcării sportive, tradițiilor, prestigiului și posibilităților existente.

Într-adevăr, Dinamo Brașov are un sediu excelent (aflat în reamenajare), o sală de sporturi și un parc sportiv cu un teren de fotbal, o pistă de atletism, două terenuri bituminizate de handbal, plus patru terenuri de tenis în construcție, un bazin de înot (unde sînt necesare anumite amenajări) care îi asigură un cadru material excepțional, aproape unic în țară, pentru un club profilat pe cîteva secții. Baza materială existentă, ambianța generală favorabilă performanței sînt premisele reale ale unei unități model pentru sportul de performanță. Dar dacă rezerva de cadre este asigurată prin lărgirea bazei de selecție (concursuri la care au participat peste 2 000 de elevi) și prin crearea unor secții de juniori și copii la toate disciplinele, lipsa de continuitate în rîndurile clubului a sportivilor ajunși la maturitate valorică, iată un impediment evident, ce trebuie rezolvat. Este necesar să se creeze condiții organizatorice ca o parte din cei mai valoroși sportivi să fie păstrați aici, asigurîndu-le cadrul profesional și de pregătire. După cum utilă, credem, ar fi și lărgirea posibilităților de aducere a mai multor sportivi militari activi în secțiile acestui club.

Dinamo Brașov face eforturi de ameliorare și pe plan metodic. Intenționează să-și asigure și un cadru științific, medical, dotat cu mijloace de control și obiectivizare a antrenamentului sportiv, înlesnind creșterea profesională a antrenorilor.

Dinamo Brașov pornește de la premise superioare. Clubul vrea — și poate — să devină o unitate sportivă deosebită, cu secții puternice, cu o contribuție din ce în ce mai mare la echipele olimpice și naționale și nu să rămînă la statutul unei baze de recrutare pentru secțiile de performanță paralele de la Dinamo București sau de la alte cluburi din Capitală sau din alte orașe.

Misiunea pe care și-a asumat-o harnicul colectiv sportiv brașovean nu este deloc ușoară, dar ea poate fi adusă la îndeplinire.

Mihai BIRA

Rapid, una dintre echipele cele mai în formă în acest sezon, va primi astăzi replica studentelor de la I.E.F.S. într-o partidă pe care o socotim de mare atracție. Iată-le pe giuleștencele Baga și Bălășoiu blocînd cu siguranță un atac al dinamovistei Stoian în întîlnirea cîștigată de Rapid cu 3—0 Foto: Dragoș NEAGU

VOLEI

În etapa a IX-a a campionatului feminin

CAMPIOANA ȚĂRII, PENICILINA IAȘI, EVOLUEAZĂ ÎN BUCUREȘTI

Cu etapa a IX-a, programată astăzi și mîine, campionatul feminin al primei divizii intră pe făgașul definitivării ierarhiei de toamnă. De fapt, în aceste ultime 3 etape lidera clasamentului, **Penicilina Iași**, va avea de înfruntat în ordine pe toate celelalte 3 pretendente — bucureștene — la titlu: **Medicina, I.E.F.S.** și **Rapid.** Primul derby are loc duminică în sala Dinamo, ieșencele aflîndu-se în fața unei echipe (Medicina) în continuă creștere valorică și al cărei potențial ridicat a fost dovedit cu prisosință în partida din etapa trecută, în care studentele au învins, în Giulești, pe Rapid. Fiind o partidă de mare însemnătate pentru ambele echipe (în cazul unei victorii a bucureștencelor, acestea ar egala la puncte pe campioane), antrenorii N. Humă și N. Roibescu au acordat o atenție specială pregătirii elevelor lor în această săptămînă. Fără a face vreun pronostic în privința rezultatului, putem afirma că jocul, teoretic echilibrat, se va alătura ca valoare tehnică și spectaculară, strălucitului derby de duminica trecută (Rapid — Medicina). Să sperăm că afirmația noastră nu va fi dezisă de realitate. Dat fiind interesul deosebit pe care îl suscită, ni se pare mai puțin adecvată programarea lui în sala Dinamo. Poate că sala Floreasca era mai indicată.

Sîmbătă, publicul bucureștean are ocazia să vadă, tot în sala Dinamo, o partidă poate la fel de interesantă, în care se întîlnesc celelalte două fruntașe ale voleiului feminin: Rapid și I.E.F.S. Fiecare dintre acestea va căuta să se mențină cît mai aproape de primul loc. Prin urmare, va fi o luptă acerbă pentru rezultat, un joc a cărui miză nădăjduim să nu ducă la sărăcirea spectacolului. În umbra celor două întîlniri dintre formațiile cvartetului fruntaș, au loc patru partide, după părerea noastră la discreția gazdelor: **Dinamo — C.P.B.** (sîmbătă, în sala Dinamo, de la ora 16,30), **Universitatea Timișoara — Constructorul București, Ceahlăul P. Neamț — Sănătatea Arad, Farul Constanța — C.S.M. Sibiu.**

BOX

Astă-seară la Semănătoarea

VICTOR ZILBERMAN DEBUTEAZĂ LA CATEGORIA MIJLOCIE MICĂ

● N. Păpălău din nou în ring ● N. Giju a revenit printre „cocoși"

Sala Semănătoarea va găzdui astă-seară, cu începere de la ora 17, o atractivă reuniune pugilistică în care vor evolua unii dintre cei mai buni boxeri ai țării.

De remarcat apariția unor sportivi în categorii diferite față de cele în care au evoluat în ultima vreme. Astfel, Nicolae Gîju va reveni la categoria care l-a consacrat — cocoș —, Nicolae Păpălău, după o absență îndelungată din ring, își face reintrarea la semimijlocie, iar Victor Zilberman va boxa la mijlocie mică. Iată programul galei: Șt. Băiatu — Gh. Cristea, I. Nicolau — A. Cojan, N. Gîju — Răducanu Ivanciu, O. Amăzăroaie—M. Grigore, Costică Bumb—Gh. Popa, Gh. Pușcaș—N. Paraschiv, N. Păpălău—V. Melinte, V. Zilberman—V. Filip, Alec Năstac—D. Găinaru, M. Constantinescu—Gh. Bucur, P. Cojocaru—M. Banu, I. Sănătescu—A. Iancu sau D. Zelinca.

★

Duminică, de la ora 10 în sala Casei de cultură a sectorului 4 (Turturele) în cadrul finalei „Cupei Olimpia" se va disputa meciul **Aurel Dumitrescu—Iulian Lungu.** Cei doi vor evolua la categoria pană.

RUGBY

TREI ÎNTREBĂRI PENTRU MECIUL CU FRANȚA

Oricînd, un meci cu Franța ridică unele semne de întrebare generale și permanente ce trebuie să primească, credem, neapărat un răspuns prealabil, clar și precis. Căci orice întîlnire dintre reprezentativa noastră și cea a Franței — un fel de etalon al rugbyului european — reprezintă, mai ales pentru noi, un test de verificare a pozițiilor comparative, dacă nu chiar a standardului general, cel puțin al celui pe care reprezentativa noastră îl atinge, de la an la an.

Ce ne propunem să obținem, pur și simplu, ca rezultat tehnic? Ce dorim să dovedim ca valoare rugbystică globală? Și apoi ce trebuie să obținem ca raport comparativ în ansamblul rugbystic, cel puțin european, în al cărui context am ocupat și ocupăm încă un loc fruntaș? Considerăm că răspunsul la aceste întrebări este acesta: va trebui să obținem, folosind toate armele de joc de care dispunem, o victorie, întrucît în orice meci cu Franța există o posibilitate dificilă — și totuși deschisă — datorită fluctuațiilor pe care această renumită (dar capricioasă) formație le înregistrează de la meci la meci (vezi rezultatul nefavorabil din primul meci-test cu Australia). Pentru aceasta însă este strict necesară **o excepțională pregătire fizică, dublată de un ridicat potențial moral, în cadrul unei idei tactice simple, precise, bine însușite de jucători și din care să nu lipsească placajul, grupajul prompt și energic, dezaglomerările tot atît de rapide, dar și contraatacul spontan pe baloanele recuperate astfel.**

Apoi: sugerăm **o justă evaluare a forțelor actuale** (destul de dispersate, de neomogene și în fond scăzute) **de care dispunem, o exactă apreciere a valorii de moment a adversarului, precum și elaborarea în**

PUNCTE DE VEDERE

consecință a unei atitudini tactice inspirate din aceste considerente. Astfel se va putea obține o bună stare morală, bazată pe conștiința valorii proprii, alăturată încrederii totale în justețea și oportunitatea orientării de joc. Ceea ce va duce la o participare conștientă și deplină a jucătorilor la toate momentele de joc, fapt ce ne-ar da un ascendent real în această partidă, suficient însă pentru o comportare onorabilă și demnă, ba poate chiar și pentru o victorie.

În sfîrșit, partida de la 11 decembrie va trebui privită ca o treaptă de ușoară ascendență față de un nivel anterior mediu obținut în ultimii 10—15 ani și nicidecum ca o etapă trambulină pentru lansarea rugbyului românesc.

Revenind la concepția de joc pe care echipa națională va trebui să o așeze la temelia pregătirii, orientării și comportării ei în jocul cu Franța, credem că ea s-ar putea rezuma la următoarele sarcini tactice generale:

— **o accelerare continuă și progresivă a jocului pe întreaga durată a partidei, cu accent special pe angajarea și rezolvarea rapidă a momentelor fixe și întîmplătoare** (ori de cîte ori va fi vorba de angajamente fizice colective pentru obținerea baloanelor).

— **utilizarea extremă a repliajului** (revenirea jucătorilor în urma balonului) **în atac ca și în apărare, atît pentru o largă acoperire a zonelor nevralgice cît și pentru obținerea posibilității permanente de contraatac;**

— **folosirea cu precădere a atacurilor pe zone largi de acțiune atît ale înaintașilor cît mai ales ale liniilor dinapoi** (o evitare, pe cît posibil, a jocului de percuție, a „maul"-urilor, a aglomerărilor de orice fel și deci și a jocului de contact și, dimpotrivă folosirea jocului de evitare, de dezaglomerare, de aerisire, în care surplusul de repliaj ne va duce permanent în situație supranumerică în atac și apărare).

Avantajele acestei orientări generale ar fi: **a)** punerea în valoare a superiorității noastre sub aspectul pregătirii fizice; **b)** evitarea uzurii inutile în acțiuni prelungite de forță, în care plusul de greutate fizică al adversarilor ar ieși în avantaj; **c)** evitarea complicațiilor ce se nasc din jocul de contact în care superioritatea tehnică și de forță a adversarilor s-ar evidenția; **d)** lărgirea posibilităților de surprindere a adversarului în zonele largi de acțiune, în care vom manevra atît cu surplus numeric cît și cu avantaj pozițional; **e)** obligarea adversarului de a părăsi așezări bine organizate și de a acționa în formule de joc întîmplătoare.

Ca urmare a acestor principii generale se impun evident o serie de măsuri și de sarcini tactice speciale, cum ar fi: promptitudinea intervenției la momentele fixe, dezaglomerări rapide, asigurarea transmisiei primelor 3—4 pase, repliajul pe posturi și compartimente la nivelul purtătorului de balon etc.

În sfîrșit, este vorba de alcătuirea formației de bază. Selecția ar trebui făcută pe baza mobilității, a vitezei și îndemînării, a unei vîrste medii care să întrunească tinerețea și rutina, dar mai ales a criteriului moral (conștiinciozitate, disciplină și putere de luptă).

D. MANOILEANU

NATAȚIE

PROGRESUL ESTE ÎNCĂ LENT...

Continuînd să înfățișăm bilanțul activității înotătorilor în acest an, vom încerca astăzi să oferim o imagine mai clară asupra progresului înregistrat de cei mai buni sportivi ai țării, raportat la nivelul performantelor ce se obțin pe plan european.

Am subliniat, cu un prilej anterior, că în acest sezon au fost corectate 10 din cele 15 recorduri masculine ale țării, unele dintre ele (400 m liber, 1 500 m liber, 400 m mixt, 4×200 m liber) în mod substanțial. Mai mult, la 12 probe, mediile primelor 5 performanțe sînt superioare celor din anul trecut (excepție fac probele de spate și 200 m delfin). Dar — și acesta este lucrul care trebuie să preocupe în cea mai mare măsură pe tehnicieni — reducerea decalajului dintre sportivii români și cei mai buni înotători de pe continent este insuficientă, mai ales dacă ținem seama de faptul că, în acest an, sportivii din Ungaria, Olanda, Elveția, Polonia sau Bulgaria au făcut un apreciabil salt valoric, apropiindu-se mai rapid de elita natației europene.

Care este situația la ora actuală? O comparație între mediile primelor 5 performanțe în Europa și cele din țara noastră, a diferențelor existente în 1970 și anul acesta, ni se pare extrem de sugestivă pentru a căpăta răspunsul așteptat.

100 m liber:	53,1	56,1	(3,0—3.9)
200 m liber:	1:57,1	2:04,3	(6,9—8,9)
400 m liber:	4:06,5	4:28,6	(22,1—23,5)
1500 m liber:	16:37,2	18:10,8	(1:33,6—1:40,4)
100 m spate:	59,5	64,8	(5,3—4,5)
200 m spate:	2:10,7	2:21,8	(11,1—11,3)
100 m bras:	67,0	70,9	(3,9—5,1)
200 m bras:	2:27,1	2:37,0	(9,9—12,2)
100 m delfin:	57,6	62,5	(4,9—4,8)
200 m delfin:	2:07,2	2:22,6	(15,4—11,7)
200 m mixt:	2:12,2	2:21,9	(9,7—10,0)
400 m mixt:	4:40,5	5:05,5	(25,0—28,9).

(În prima coloană se află mediile celor mai bune performanțe europene, în cea de a doua mediile performanțelor românești, iar între paranteze diferențele actuale și cele din anul trecut).

Tabelul de mai sus ne arată limpede că în timp ce crauliștii, brasiștii și specialiștii tetratlonului se află pe o linie ascendentă, la procedeele spate și delfin înregistrăm un regres.

Dacă vom duce comparația mai departe, raportînd-o la listele celor mai bune rezultate (30) din Europa în acest an, vom ajunge la concluzii asemănătoare. Într-un clasament, alcătuit prin atribuirea de 30 p celui mai bun rezultat european, 29 p celui de al doilea ș.a.m.d., înotătorii români se aflau în 1970 pe locul XII. La sfîrșitul acestui an ei se află pe o poziție asemănătoare cu 75,5 p, după: 1. U.R.S.S. 1777 p. 2. R.D. Germană 1036,5 p. 3. R.F. a Germaniei 779 p. 4. Suedia 540 p. 5. Ungaria 483 p. 6. Anglia 321,5 p. 7. Franța 320 p. 8. Olanda 277 p. 9. Spania 214 p. 10. Italia 152,5 p și 11. Polonia 97 p și înaintea Iugoslaviei 53 p, Bulgariei 42,5 p, Danemarcei 37,5 p, Austriei 34 p, Norvegiei 21 p, Cehoslovaciei 15,5 p, Greciei 12 p, Scoției și Țării Galilor 4 p.

În rîndul primilor 60 performeri continentali vom găsi 12 sportivi români. Iată de altfel și pozițiile acestora: **M. Slavic** 54.6 — 100 m liber (16), 2:00,0 — 200 m liber (26), 4:20,2 — 400 m liber (37), 2:13,5 — 200 m mixt (34); **Z. Oprițescu** 55.6 — 100 m liber (48); **E. Almer** 2:02.2 — 200 m liber (51), 4:17.9 — 400 m liber (24), 17:04,5 — 1500 m liber (17), 4:56.3 — 400 m mixt (33); **Gh. Lupu** și **M. Hohoiu** 63,1 — 100 m spate (29—30), **A. Șoptereanu** 69.9 — 100 m bras (30), 2:35.8 — 200 m bras (48), **V. Costa** 70.0 — 100 m bras (33) **P. Teodorescu** 70,9 — 100 m bras (45), 2:36.0 — 200 m bras (51), **E. Hempel** 2:35.6 — 200m bras (45). **O. Resler** 71.3 — 100 m bras (53), **I. Miclăuș** 60.6 — 100 m delfin (41) și **D. Wetterneck** 5:01,4 — 400 m mixt (54). Poziția ștafetelor — locul X la 4×200 m liber și 4×100 m mixt și locul XI la 4×100 m liber.

A. VASILIU

Angel Șoptereanu, cel mai rapid brasist al sezonului

TURNEUL FINAL AL C. C. E. SE DESFĂȘOARĂ LA HVAR

Piscina Amfora din insula Hvar va găzdui, începînd de astăzi, ultimul act al celei de a IX-a ediții a „Cupei campionilor europeni" la polo. Au mai rămas în cursa pentru obținerea trofeului, oferit de redacția ziarului Sport din Belgrad, echipele **TVSK VMF Moscova** și **Mladost Zagreb**, cîștigătoarele celor două turnee semifinale, cunoscuta formație italiană **Pro Recco** și campioana Olandei, **Den Robben Hilversum.** Cele mai mari șanse de victorie le au poloiștii moscoviți, în echipa cărora evoluează nu mai puțin de 7 internaționali, printre care Guliaev, Sidlovski, Dolgusin, Smucki și Osipov.

Luni 6 decembrie 1971 orele 12,30 în sala Dalles

„ACTUALITĂȚI ȘI PERSPECTIVE ÎN PROBLEMELE REFACERII ORGANISMULUI SPORTIVULUI"

Centrul de cercetări științifice al C.N.E.F.S., Consiliul municipal pentru educație fizică și sport și Institutul de specialitate, în colaborare cu Universitatea populară București, anunță organizarea conferinței „Actualități și perspective în problemele refacerii organismului sportivului", din cadrul lectoratului central. Expunerea va fi făcută de dr. Ion Drăgan, directorul Centrului de medicină sportivă. Va urma un film artistic.

Conformația morală sănătoasă

(Urmare din pag. 1)

De acest punct de vedere trebuie să țină seama antrenorul, ca responsabil al acestei celule sociale, de care răspunde. Să dăm cîteva exemple din experiența unor antrenori. „Ierarhizarea valorică a echipei trebuie folosită de către antrenori. Cei mai buni dintre elevii lor îi pot fi ajutoare în instruire. Ce înseamnă acest lucru altceva decît obișnuința tinerilor sportivi de a colabora, de a se ajuta reciproc, de a-și dezvolta respectul față de calitățile și valoarea altora și impulsionarea celui mai slab pregătit de a ajunge în rîndul celor buni?" (L. Ionescu, **antrenorul echipei de haltere juniori a Șantierelor Navale Constanța). La Ploiești a fost făcut un experiment în cadrul Centrului de copii și juniori de fotbal al Petrolului.** „S-a stabilit ca orele de antrenament să aibă loc la 5,30 dimineața. Nu încape nici o discuție asupra consecințelor: venirea cu orice preț la o oră fixă, mai puțin convenabilă, la ședințele de pregătire, obișnuința, din proprie inițiativă, a sportivilor de a se culca seara la ore care să le asigure întreaga capacitate de efort de a doua zi, excluderea din viața lor a unor ocupații nocive de noapte". (Gh. Dumitrescu — **antrenor coordonator).**

Tot clubul Petrolul este pe cale de a înființa — și salutăm inițiativa — un cabinet metodic, ale cărui atribuții să se extindă în noi direcții: studiul permanent al legăturilor sociale ale sportivului, atît pe teren cît și în afara lui, ca și al evoluției calităților psihologice cu ajutorul testelor și aparaturii moderne, organizarea științifică a metodelor de corijare și impulsionare a tuturor calităților temperamentale (în măsura posibilă) și comportamentale, activități extra-sportive cu rol educativ. **Informații puse la dispoziția noastră de metodistul clubului, Arthur Hoffman).**

Dar aceste experimente necesită un plus de tact pedagogic cu care, obiectiv vorbind, nu toți antrenorii sînt înzestrați. A se apela, în aceste condiții, cît mai des, la principiile științei pedagogiei devine un fapt necesar.

Antrenorii — cei care se află în direct contact cu realitățile — sînt chemați să dezvolte această problematică extrem de întinsă, de care sînt, repetăm, în mare măsură, direct răspunzători.

CARE ESTE APORTUL DIRECTORILOR DE ȘCOLI

(Urmare din pag. 1)

Ecaterina Crețu și Gheorghe Tatu, colaboratorii săi în organizarea și desfășurarea competițiilor cuprinse în calendarul sportiv al liceului. Altfel spus, întîlniri interclase de handbal, fotbal și volei, întreceri de atletism și gimnastică. Elevii de la „Cantemir" au poziții fruntașe pe municipiu (locul 2 la handbal), iar dorința lor este de a concura, tot mai mult, pe planul performanței, cu cei de la „Eminescu", liceu cu profil sportiv. Forțe au, condiții materiale așișderea. Deci...

Iată-l pe directorul liceului și într-o altă ipostază, poate cea mai importantă: o discuție cu elevul **Liviu Uță** dintr-a IX-a. A fost pînă nu de mult, unul dintre elevii-problemă ai liceului. Indisciplinat, codaș la carte. Profesorul Popovici n-a împărtășit opinia unora, de a se descotorosi de un astfel de elev, ci a ales soluția cea mai dificilă: a căutat să-l aducă pe drumul cel bun. Și a reușit. Astăzi, Liviu Uță se află printre elevii-model și la conduită și la învățătură.

— Tovarășe director, apreciem dorința dv de a vă realiza pe multiple planuri, ceea ce, în ultimă esență, constituie un beneficiu pentru colectivul liceului „Dimitrie Cantemir". Ne întrebăm, însă: **cum găsiți timp pentru a îmbrățișa atîtea activități? Dv., în același timp, predați și la catedră...**

— Da, predau matematica. Totuși, cînd te pasionează munca, — și sportul — cînd ești călăuzit de ideea de a fi de folos tuturor, trebuie să găsești timp. Evident, nu pot da rețete. Atît pot spune: mă aflu de dimineața și pînă seara în școală...

CONDIȚII OPTIME PENTRU SPORT!

Liceul nr. 2 din Roșiori de Vede. Este o zi de toamnă rece, dar cu soare strălucitor. Terenul de sport al liceului este ocupat de o clasă care își desfășoară lecția de educație fizică sub conducerea profesoarei **Ana Urziceanu.** Lucrul se face pe ateliere, toți elevii sînt antrenați în activitate, iar în final are loc un meci de handbal.

Am purtat o discuție cu prof. Ana Urziceanu, despre felul cum este sprijinit sportul de conducerea liceului, despre perspectivele ce se întrevăd.

„Sînt de 2 ani la catedră. Trebuie să mărturisesc că la început nu am avut condițiile de azi. Clădirea liceului este nouă, iar spațiul afectat sportului a fost insuficient, mai ales că nu aveam nici sală de gimnastică pentru activitatea din timpul sezonului rece. Cu sprijinul tovarășului director Nistor Teodorescu am reușit, însă, ca în scurt timp să ne amenajăm o adevărată bază sportivă în aer liber pe care să ne desfășurăm activitatea. Astfel, dispunem de terenuri de handbal, volei și tenis bituminizate — lucru ce s-a realizat cu ajutorul C.J.E.F.S. Teleorman — de baschet, sector de atletism și, ceea ce este foarte important, am improvizat într-o sală de clasă o mini-sală de gimnastică dotată cu aparatura necesară în care se pot ține lecțiile în timpul iernii. Putem spune că activitatea sportivă se desfășoară în condiții optime, că exercițiul fizic este îndrăgit de toți elevii liceului nostru, că directorul este alături de noi în toate acțiunile întreprinse, că rezultatele înregistrate sînt bune".

Sîntem în cabinetul directorului Liceului nr. 2 din Roșiorii de Vede, profesorul **Nistor Teodorescu.** Îl rugăm să ne vorbească despre modul cum ajută activitatea sportivă a școlii pe care o conduce. **„Fără falsă modestie, mă consider un îndrăgostit de exercițiul fizic și ca atare orice inițiativă ce vine din partea catedrei de educație fizică găsește la conducerea liceului tot sprijinul necesar.** Dacă **în privința bazei materiale aportul direcțiunii a fost apreciat, în ceea ce privește activitatea sportivă de masă și performanță, meritul este al profesorilor de educație fizică Ana Urziceanu, Patrița Săvescu și Florea Netejoru, care au o contribuție majoră în organizarea acțiunilor sportive din liceu.** De altfel este foarte greu să găsești printre cei 750 de elevi ai liceului unul care să nu facă sport. **Dintre acțiunile cele mai îndrăgite se remarcă disputele de fotbal și handbal redus la care participă toate clasele.** Echipa de **handbal a liceului este campioană județeană și participă cu regularitate la toate întrecerile de anvergură din jud. Teleorman".**

ACOLO UNDE MUNCEȘTE UN DESĂVÎRȘIT PEDAGOG!

Ne-a fost mai ușor să începem discuția pe teme de sport cu profesorul **Dușan Sablici,** directorul Liceului nr. 10 din Timișoara după ce, trecîndu-i pragul cabinetului, am descoperit — amplasată chiar în fața mesei sale de lucru — o frumoasă vitrină cu numeroase trofee cîștigate în diferite întreceri de elevii acestei școli.

Eminent profesor de limba și literatura română, de zece ani director al liceului, interlocutorului nostru — după cum aveam să ne convingem — îi sînt tot atît de cunoscute, de familiare problemele de educație fizică și sport ca acelea ale disciplinei pe care o predă.

La liceul nr. 10 învață peste 1200 de elevi. Aproape toți — aceasta este o realizare cu adevărat remarcabilă — sînt incluși în una sau alta dintre formele activității sportive: jocuri (fotbal, baschet, handbal, volei, discipline care își au programate întreceri între clase, între echipele dormitoarelor internatului), atletism, gimnastică etc.

— Am stabilit cu profesorii de la catedra noastră de educație fizică — ne spune interlocutorul — **ca ei să observe comportarea elevilor în timpul jocurilor de agrement, urmînd ca cei mai buni să fie recrutați pentru echipele reprezentative ale școlii.**

Echipele de baschet (băieți și fete), precum și echipa de handbal (fete) ale liceului activează în divizia școlară. Directorul își face timp și participă la multe lecții de antrenament, nemaivorbind de faptul că este prezent la toate întîlnirile oficiale care se dispută în Timișoara. Elevii — după cum ne mărturiseau cîțiva dintre ei — se simt mai mobilizați, apără cu și mai multă abnegație culorile asociației lor atunci cînd văd că directorul se află printre spectatori.

Ar mai fi de adăugat faptul că întreaga curte a școlii este judicios folosită pentru diferite activități sportive, în primăvară urmînd a începe asfaltarea ei.

CLAUDIU OCRAIN ÎNTR-O TRIPLĂ ÎNFĂȚIȘARE...

Cine a trecut, cu cîteva zile în urmă, pe lîngă Liceul agricol Palas din Constanța nu se poate să nu fi fost mirat de încurajările mulțimii de elevi care înconjura terenul de fotbal din curtea școlii. Și dacă a căutat să dezlege și misterul „siluetelor" care se urcaseră, pentru o vizibilitate mai bună, chiar și prin copacii apropiați, ar fi aflat că în acele momente se desfășura aprigul meci de fotbal dintre selecționata elevilor din liceu și cea a cadrelor lor didactice. Iar cel mai periculos adversar al liceenilor se dovedea a fi însuși directorul instituției...

★

Claudiu Ocrain are 35 de ani. O vîrstă la care își poate număra pe degete anii de cînd a abandonat sportul de performanță. Începutul vieții sale sportive l-a apropiat de volei. A apărat apoi, ca fotbalist, printre altele, culorile echipelor bucureștene Știința (actuala Sportul studențesc) și Agronomia. Dar nu numai ca student, ci în permanență — și astăzi în aceeași măsură — sportul, educația fizică i-au fost prieteni apropiați. Și nu este pentru nimeni un fapt de mirare că Liceul agricol pe care îl conduce se mîndrește cu o bază sportivă de invidiat, înzestrată cu pistă de zgură pentru alergări, groapă de sărituri, terenuri de baschet, volei, handbal, fotbal (redus) și o sală de sport de 9x18 m. Într-un cuvînt liceul are asigurate toate condițiile pentru ca aici să se poată desfășura interesante și disputate campionate.

...Directorul ne vorbește cu mare plăcere despre toate aceste lucruri. Și are multe de spus. Despre contribuția părinților prin acțiuni de strîngere a fondurilor, despre munca voluntară depusă de elevii săi la amenajarea bazei sportive, despre decalarea orelor pentru ca toți elevii școlii să poată viziona transmisia meciului România—Țara Galilor, despre proiectele de viitor. Vorbește cu plăcere, dar mai ales cu competență. Căci totdeauna a fost prezent, acolo, în centrul acțiunilor, conducîndu-și elevii, insuflîndu-le pasiune pentru sport, încurajîndu-i la mișcare și activitate, alergînd echipat ca toți ceilalți și transpirînd pe terenul de sport, cot la cot cu elevii săi sportivi.

Timpul se scurge și pauza mare s-a terminat. Directorul care se arătase atît de îndrăgostit de mișcarea sportivă din școala sa, sportivul care își amintise de acei ani frumoși petrecuți pe gazon și la fileu, redevine profesor. În anul IV B veterinară caietele de notițe sînt deschise...